Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá rozšírená komora)

z 29. januára 2025 *

„Žaloba o neplatnosť – Štátna pomoc – Poštové odvetvie – Kapitálová injekcia v prospech spoločnosti Post Danmark – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje neexistencia štátnej pomoci – Kapitálové injekcie v prospech spoločnosti PostNord – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Neexistencia osobnej dotknutosti – Neexistencia podstatného zásahu do konkurenčného postavenia – Neprípustnosť“

Vo veci T-334/22,

Danske Fragtmænd A/S, so sídlom v Åbyhøj (Dánsko), v zastúpení: L. Sandberg-Mørch, advokátka,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporujú:

UPS Europe NV/SA, so sídlom v Bruseli (Belgicko),

a

Dansk Avis Omdeling A/S, so sídlom vo Vejle (Dánsko),

v zastúpení: L. Sandberg-Mørch,

vedľajší účastníci konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: J. Carpi Badía a L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: C. Maertens, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci R. Holdgaard, advokát,

a

* Jazyk konania: angličtina.

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: C. Meyer-Seitz, F.-L. Göransson, H. Eklinder a R. Shahsavan Eriksson, splnomocnené zástupkyne,

a

Post Danmark A/S, so sídlom v Kodani (Dánsko),

PostNord Group AB, so sídlom v Solne (Švédsko),

v zastúpení: O. Koktvedgaard, advokát,

vedľajší účastníci konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory S. Papasavvas, sudcovia R. da Silva Passos (spravodajca), N. Półtorak, I. Reine a T. Pynnä,

tajomník: A. Marghelis, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 20. septembra 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojou žalobou podanou na základe na článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, spoločnosť Danske Fragtmænd A/S, domáha zrušenia rozhodnutia Komisie (EÚ) 2022/459 z 10. septembra 2021 o štátnej pomoci SA.49668 (2019/C) (ex 2017/FC) a SA.53403 (2019/C) (ex 2017/FC), ktorú poskytli Dánsko a Švédsko v prospech spoločností PostNord AB a Post Danmark A/S (Ú. v. EÚ L 93, 2022, s. 146, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Žalobkyňa je spoločnosť založená podľa dánskeho práva, ktorá pôsobí najmä na dánskom trhu služieb nákladnej cestnej dopravy a distribúcie balíkov.

3 PostNord AB je spoločnosť, ktorej hlavnou činnosťou je doručovanie poštových zásielok. Pôsobí najmä na švédskom, dánskom, nórskom a fínskom poštovom trhu. 40 % základného imania spoločnosti PostNord vlastní Dánske kráľovstvo a 60 % základného imania spoločnosti PostNord vlastní Švédske kráľovstvo. Hlasovacie práva sú rozdelené v 50 % podiele medzi oba akcionárske štáty. PostNord je 100 % vlastníkom spoločnosti PostNord Group AB.

4 Post Danmark A/S je 100 % dcérskou spoločnosťou spoločnosti PostNord Group, ktorá pôsobí na dánskom a zahraničnom trhu poštových služieb. Od liberalizácie dánskeho poštového trhu v roku 2011 je Post Danmark v konkurenčnom postavení s ostatnými prevádzkovateľmi poštových služieb.

5 Najmä v dôsledku tendencie využívania digitálnej komunikácie sa príjmy spoločnosti Post Danmark v rokoch 2009 – 2019 znížili o 55 %. Od roku 2012 spoločnosť vykazovala straty.

6 Dňa 20. októbra 2017 Dánske kráľovstvo a Švédske kráľovstvo uzavreli dvojstrannú dohodu s názvom „Agreement between the Kingdom of Sweden and the Kingdom of Denmark regarding [PostNord]“ (ďalej len „dohoda z októbra 2017“). Táto dohoda opisuje viacero opatrení v prospech spoločností PostNord a Post Danmark s cieľom reagovať na výzvy digitalizácie v Dánsku a zaviesť nový výrobný model vypracovaný správnou radou spoločnosti PostNord. Podľa tejto dohody by mal byť nový výrobný model financovaný najmä z dvoch kapitálových injekcií v prospech spoločnosti PostNord, ktoré sú poskytnuté Dánskym kráľovstvom a Švédskym kráľovstvom, ako aj z interného príspevku, ktorý PostNord Group poskytla spoločnosti Post Danmark.

7 Dánske kráľovstvo a Švédske kráľovstvo poskytli, každé samostatne, spoločnosti PostNord kapitálovú injekciu vo výške 267 miliónov švédskych korún (SEK) (približne 23,1 milióna eur) a vo výške 400 miliónov SEK (približne 34,6 milióna eur) a PostNord Group poskytla spoločnosti Post Danmark kapitálovú injekciu vo výške 2,339 miliardy dánskych korún (DKK) (približne 313,6 milióna eur) (ďalej spoločne len „kapitálové injekcie uvedené v dohode z októbra 2017“).

8 Dňa 27. novembra 2017 sa profesijné združenie zoskupujúce spoločnosti založené podľa dánskeho práva, ktoré pôsobia v odvetví cestnej dopravy a logistiky v Dánsku (Brancheorganisation for den danske vejgodstransport – ITD), obrátilo na Komisiu so sťažnosťou, v ktorej tvrdilo, že prostredníctvom rôznych uskutočnených alebo plánovaných opatrení dánske a švédske orgány poskytli alebo poskytnú spoločnosti Post Danmark protiprávnu štátnu pomoc. Medzi tieto opatrenia patrili kapitálové injekcie uvedené v dohode z októbra 2017.

9 Dňa 14. júna 2019 Komisia rozhodla o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ v súvislosti s kapitálovými injekciami uvedenými v dohode z októbra 2017.

10 Dňa 10. septembra 2021 Komisia po skončení konania vo veci formálneho zisťovania prijala napadnuté rozhodnutie. V uvedenom rozhodnutí Komisia dospela k záveru, že kapitálové injekcie uvedené v dohode z októbra 2017 predstavovali tri samostatné opatrenia, ktoré sa mali posudzovať samostatne. Komisia usúdila, že kapitálová injekcia spoločnosti PostNord Group v prospech spoločnosti Post Danmark nepredstavovala poskytnutie výhody, a preto toto opatrenie nepredstavovalo štátnu pomoc. Dospela však k záveru, že kapitálové injekcie Dánskeho kráľovstva a Švédskeho kráľovstva v prospech spoločnosti PostNord predstavovali protiprávnu štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom, a preto nariadila jej vymáhanie od spoločnosti PostNord.

Návrhy účastníkov konania

11 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil Komisii, Švédskemu kráľovstvu a Dánskemu kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania.

12 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

13 Švédske kráľovstvo a Dánske kráľovstvo navrhujú, aby Všeobecný súd zamietol žalobu.

14 Post Danmark a PostNord Group navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

15 UPS Europe NV/SA navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

16 Dansk Avis Omdeling A/S nepredložila vyjadrenie vedľajšej účastníčky konania.

Právny stav

17 Komisia, ktorá je podporovaná Dánskym kráľovstvom, Švédskym kráľovstvom, spoločnosťami Post Danmark a PostNord Group, tvrdí, že žaloba je neprípustná z dôvodu, že žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu. Žalobkyňa najmä nepreukázala, že jej postavenie na trhu bolo v podstatnej miere ovplyvnené kapitálovými injekciami uvedenými v dohode z októbra 2017.

18 Žalobkyňa tvrdí, že má aktívnu legitimáciu. Kapitálové injekcie uvedené v dohode z októbra 2017 v podstatnej miere ovplyvnili jej konkurenčné postavenie na trhu poštových služieb v Dánsku a Škandinávii. Umožnili tak spoločnosti Post Danmark uplatňovať „cenový dumping na nižšej úrovni, než je konkurencia“. Žalobkyňa tvrdí, že v dôsledku týchto kapitálových injekcií stratila značný počet klientov, čo viedlo k zníženiu jej podielov na trhu o 30 %, čo preukázala.

19 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ akákoľvek fyzická alebo právnická osoba môže za podmienok ustanovených v prvom a druhom odseku podať žalobu proti aktom, ktoré sú jej určené alebo ktoré sa jej priamo a osobne týkajú, ako aj voči regulačným aktom, ktoré sa jej priamo týkajú a nevyžadujú vykonávacie opatrenia.

20 Po prvé v prejednávanej veci z článku 7 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že toto rozhodnutie je určené iba Dánskemu kráľovstvu a Švédskemu kráľovstvu, a nie žalobkyni. Túto žalobu teda nemožno vyhlásiť za prípustnú na základe článku 263 štvrtého odseku prvej časti vety ZFEÚ.

21 Po druhé kapitálové injekcie uvedené v dohode z októbra 2017 majú individuálnu povahu. Napadnuté rozhodnutie teda nemožno kvalifikovať ako regulačný akt v zmysle článku 263 štvrtého odseku tretej časti vety ZFEÚ (pozri v tomto zmysle uznesenie z 10. októbra 2017,

Greenpeace Energy/Komisia, C-640/16 P, neuverejnené, EU:C:2017:752, bod 26, a rozsudok z 3. decembra 2014, Castelnou Energía/Komisia, T-57/11, EU:T:2014:1021, bod 23). Táto žaloba teda nemôže byť z tohto dôvodu vyhlásená za prípustnú.

22 Žaloba o neplatnosť v tejto veci je preto prípustná len vtedy, ak je žalobkyňa v súlade s článkom 263 štvrtým odsekom druhou časťou vety ZFEÚ priamo a osobne dotknutá napadnutým rozhodnutím, pričom tieto dve podmienky sú kumulatívne.

23 V prejednávanej veci Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najprv podmienku osobnej dotknutosti.

24 Podľa ustálenej judikatúry môžu iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka, iba vtedy, keď sú ním dotknuté na základe určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je takéto rozhodnutie určené (pozri rozsudok z 22. novembra 2007, Sniace/Komisia, C-260/05 P, EU:C:2007:700, bod 53 a citovanú judikatúru).

25 Pokiaľ ide konkrétnejšie o oblasť štátnej pomoci, žalobca, ktorý spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia o posúdení pomoci prijatého na konci konania vo veci formálneho zisťovania, musí preukázať, že má osobitné postavenie v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 24 vyššie. Je to tak najmä vtedy, ak je postavenie žalobcu na relevantnom trhu podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom dotknutého rozhodnutia (pozri rozsudok z 15. júla 2021, Deutsche Lufthansa/Komisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 37 a citovanú judikatúru).

26 Podstatný zásah do konkurenčného postavenia žalobcu na dotknutom trhu teda nevyplýva z podrobnej analýzy jednotlivých konkurenčných vzťahov na tomto trhu umožňujúcej presne stanoviť rozsah zásahu do jeho konkurenčného postavenia, ale v zásade od konštatovania *prima facie*, že prijatie opatrenia, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie Komisie, vedie k podstatnému zásahu do tohto postavenia (rozsudok z 15. júla 2021, Deutsche Lufthansa/Komisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 58).

27 Z uvedeného vyplýva, že táto podmienka môže byť splnená, ak žalobca predloží dôkazy umožňujúce preukázať, že predmetné opatrenie môže podstatne zasiahnuť do jeho postavenia na dotknutom trhu (pozri rozsudok z 15. júla 2021, Deutsche Lufthansa/Komisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 59 a citovanú judikatúru).

28 Pokiaľ ide o určenie podstatného zásahu do postavenia na trhu, treba na jednej strane pripomenúť, že samotná okolnosť, že akt môže mať určitý vplyv na konkurenčné vzťahy existujúce na relevantnom trhu a že dotknutý podnik sa nachádzal v konkurenčnom vzťahu s podnikom, ktorý mal z tohto aktu prospech, nemôže v žiadnom prípade stačiť na to, aby sa uvedený podnik mohol považovať za osobne dotknutý uvedeným aktom. Podnik sa teda nemôže odvolávať iba na svoje postavenie konkurenta vo vzťahu k podniku príjemcu (pozri rozsudok z 15. júla 2021, Deutsche Lufthansa/Komisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 60 a citovanú judikatúru).

29 Treba pripomenúť, že preukázanie podstatného zásahu do postavenia konkurenta na trhu nemôže byť obmedzené len na prítomnosť takých určitých skutočností svedčiacich o znížení obchodnej alebo finančnej výkonnosti žalobcu, akými sú podstatné zníženie obratu, nezanedbateľné finančné straty, ako aj značné zníženie podielu na trhu po poskytnutí danej pomoci. Poskytnutie štátnej pomoci môže narušiť konkurenčné postavenie subjektu aj inými spôsobmi, najmä spôsobením

ušlého zisku alebo menej priaznivého vývoja, ako by bol v prípade neexistencie takej pomoci (pozri rozsudok z 15. júla 2021, Deutsche Lufthansa/Komisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 61 a citovanú judikatúru).

30 S prihliadnutím na tieto zásady treba preskúmať, či žalobkyňa, ktorá nesie dôkazné bremeno, ako bolo pripomenuté v bode 27 vyššie, preukázala, že je osobne dotknutá napadnutým rozhodnutím.

31 Na účely preskúmania, či žalobkyňa preukázala, že je osobne dotknutá napadnutým rozhodnutím, treba konštatovať, že podľa žalobkyne na jednej strane kapitálové injekcie uvedené v dohode z októbra 2017 boli poskytnuté 20. októbra 2017 spoločnosti Post Danmark a že na druhej strane sa nachádza v konkurenčnom vzťahu so spoločnosťou Post Danmark.

32 Po prvé, pokiaľ ide o úlohu žalobkyne v správnom konaní pred Komisiou, žalobkyňa správne tvrdí, že zohrávala aktívnu úlohu. Žalobkyňa totiž predložila pripomienky v rámci konania vo veci formálneho zisťovania ako dotknutá osoba. V každom prípade však zo samotnej účasti žalobkyne na správnom konaní nemožno vyvodiť, že je napadnutým rozhodnutím osobne dotknutá, aj keď zohrala v tomto správnom konaní dôležitú úlohu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. apríla 2019, Deutsche Lufthansa/Komisia, T-492/15, EU:T:2019:252, bod 143 a citovanú judikatúru).

33 V druhom rade, pokiaľ ide o podstatný zásah do jej postavenia na trhu, ako je uvedené v bode 18 vyššie, žalobkyňa tvrdí, že stratila značný počet zákazníkov a približne 30 % podiel na trhu z dôvodu „cenového dumpingu na nižšej úrovni, než je konkurencia“, uplatňovaného spoločnosťou Post Danmark vďaka kapitálovým injekciám uvedeným v dohode z októbra 2017. V štádiu repliky žalobkyňa tiež tvrdila, že poskytnutie predmetných kapitálových injekcií viedlo k zmene správania zákazníkov, ktorí sa rozhodli, že už nebudú využívať jej služby. Žalobkyňa tak tvrdí, že pred poskytnutím uvedených kapitálových injekcií stratila zákazníkov v prospech rôznych konkurentov, zatiaľ čo po ich poskytnutí stratila zákazníkov takmer výlučne v prospech spoločnosti Post Danmark.

34 Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa predložila tri zoznamy zákazníkov, ktorí od nej odišli, aby sa pripojila k spoločnosti PostNord v období od januára 2016 do novembra 2021. Podľa nej títo zákazníci tým, že sa pripojili k spoločnosti PostNord, využili najmä služby ponúkané spoločnosťou Post Danmark. Prvý zoznam sa konkrétne vzťahuje na obdobie od januára 2016 do októbra 2018. Druhý zoznam, ktorý sa čiastočne prekrýva s prvým zoznamom, sa vzťahuje na obdobie od januára 2018 do júna 2019. Tretí zoznam sa napokon vzťahuje na obdobie od októbra 2019 do novembra 2021 (ďalej len „zoznamy údajne stratených zákazníkov v prospech spoločnosti PostNord“).

35 Po prvé treba v tejto súvislosti konštatovať, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého stratila približne 30 % podiel na trhu, treba zamietnuť, keďže nie je podložené dôkazom *prima facie*.

36 Po druhé, pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne rozvinutú v štádiu repliky týkajúcu sa údajnej zmeny správania zákazníkov, ktorí sa rozhodli už nevyužívať jej služby, treba uviesť, že žalobkyňa odkazuje na zoznamy údajne stratených zákazníkov v prospech spoločnosti PostNord. Prvý z týchto zoznamov, ktorý sa čiastočne vzťahuje na obdobie pred poskytnutím predmetných opatrení, uvádza viacero podnikov, na ktoré sa údajne obrátili bývalí zákazníci žalobkyne, na rozdiel od dvoch ďalších zoznamov, v ktorých sa uvádza len PostNord.

37 V odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania a na pojednávaní však žalobkyňa pripustila, že všetkých zákazníkov uvedených na prvom zozname tiež stratila v prospech spoločnosti PostNord, vrátane tých, ktorí sú spojení s obchodnými menami iných konkurenčných podnikov, keďže tieto ostatné podniky boli v skutočnosti subdodávateľmi spoločnosti PostNord.

38 Vzhľadom na argumentáciu žalobkyne treba preto všetky zoznamy údajne stratených zákazníkov v prospech spoločnosti PostNord chápať tak, že uvádzajú zákazníkov, ktorí odišli od žalobkyne, aby sa pripojili výlučne k spoločnosti PostNord, alebo k jej subdodávateľom. Vzhľadom na túto argumentáciu ich teda nemožno vykladať tak, že svedčia o zmene správania týchto zákazníkov po prijatí predmetných opatrení.

39 Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na neexistenciu iných dôkazov na podloženie tvrdenia žalobkyne, podľa ktorého pred prijatím predmetných opatrení stratila zákazníkov v prospech viacerých konkurentov, zatiaľ čo po poskytnutí týchto opatrení stratila zákazníkov výlučne v prospech spoločnosti PostNord a konkrétnejšie spoločnosti Post Danmark, údajného príjemcu týchto opatrení, ho treba zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o jeho prípustnosti, ktorú spochybňuje Komisia.

40 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého stratila značný počet zákazníkov v prospech spoločnosti PostNord z dôvodu poskytnutia kapitálových injekcií uvedených v dohode z októbra 2017, treba uviesť nasledujúce skutočnosti.

41 Za predpokladu, že zoznamy údajne stratených zákazníkov v prospech spoločnosti PostNord postačujú na preukázanie *prima facie* pravdepodobnosti podstatného zásahu do konkurenčného postavenia žalobkyne v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 26 vyššie, je potrebné posúdiť, či sa žalobkyni podarilo preukázať, že tento podstatný zásah do jej konkurenčného postavenia mohol vyplývať z kapitálových injekcií uvedených v dohode z októbra 2017 v súlade s dôkazným bremenom, ktoré jej prislúcha.

42 Aj keby sa pripustilo, že v zoznamoch údajne stratených zákazníkov v prospech spoločnosti PostNord žalobkyňa na jednej strane správne uviedla zákazníkov, ktorí ju opustili, aby sa pripojili k spoločnosti PostNord, a na druhej strane správne konštatovala, že títo zákazníci využívajú najmä služby ponúkané spoločnosťou Post Danmark, predpokladaného príjemcu predmetných opatrení, z právneho hľadiska dostatočne nepreukazuje, že medzi údajnou stratou zákazníkov v prospech spoločnosti PostNord a kapitálovými injekciami uvedenými v dohode z októbra 2017 môže existovať vzájomný vzťah.

43 V prvom rade totiž z údajov predložených žalobkyňou vyplýva, že v prospech spoločnosti PostNord stratila 22 zákazníkov v roku 2016, 26 zákazníkov v roku 2017, 19 zákazníkov v roku 2018, 21 zákazníkov v roku 2019, 13 zákazníkov v roku 2020 a 14 zákazníkov v roku 2021. Na základe uvedeného možno konštatovať, že strata zákazníkov, ktorú žalobkyňa údajne utrpela, bola v rokoch 2016 až 2019 relatívne stabilná napriek poskytnutiu predmetných opatrení. Od roku 2018 je strata zákazníkov, ktorú žalobkyňa údajne utrpela v prospech spoločnosti PostNord, dokonca menšia ako strata zaznamenaná v roku 2016. Vzhľadom na neexistenciu iných vysvetlení, najmä na uvedenie poskytnutých údajov do kontextu, žalobkyňa nepreukázala, že tieto údaje preukazujú hodnovernú príčinnú súvislosť medzi údajnou stratou klientely a predmetnými opatreniami.

44 Treba ďalej konštatovať, že žalobkyňa nepredložila dôkaz *prima facie* na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého údajná strata zákazníkov vyplývala konkrétnejšie z dumpingových cien alebo nižších cien, ako sú ceny údajne uplatňované spoločnosťou Post Danmark vďaka kapitálovým injekciám uvedeným v dohode z októbra 2017.

45 Na jednej strane, hoci žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že sa sťažovala dánskej vláde na ceny uplatňované spoločnosťou Post Danmark, nepredložila dôkaz potvrdzujúci podanie takejto sťažnosti. Nepredložila ani rozhodnutie, ktorým by sa konštatovalo, že Post Danmark uplatňovala dumpingové ceny, ani dokument na preukázanie existencie takejto praxe.

46 Na druhej strane, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého prebratie zákazníkov spoločnosťou PostNord, ktorých stratila, samo osebe preukazuje existenciu uplatňovania dumpingových cien alebo cien nižších, než sú ceny konkurencie, stačí pripomenúť, ako bolo konštatované v bode 43 vyššie, že údajná strata zákazníkov, ktorú žalobkyňa utrpela v prospech spoločnosti PostNord, bola relatívne stabilná pred poskytnutím kapitálových injekcií uvedených v dohode z októbra 2017 a po ich poskytnutí.

47 Okrem toho treba tiež zamietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého strata veľkého počtu zákazníkov v prospech spoločnosti PostNord postačuje na preukázanie príčinnej súvislosti medzi touto stratou zákazníkov a kapitálovými injekciami uvedenými v dohode z októbra 2017. Na podloženie tohto tvrdenia sa žalobkyňa opiera o rozsudok z 12. decembra 2006, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid a Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Komisia (T-146/03, neuverejnený, EU:T:2006:386). Je pravda, že v tomto rozsudku Všeobecný súd pripustil zásah do konkurenčného postavenia členov žalobcov len na základe skutočnosti, že jeden z nich uviedol stratu zákazníkov pre 52 svojich čerpacích staníc, ktorí sa zásobovali od nadobudnutia účinnosti sporných opatrení od ich príjemcov. Na jednej strane však z tohto rozsudku nevyplýva, ako je to v prejednávanej veci, že počet stratených zákazníkov v prospech príjemcov dotknutých opatrení bol relatívne podobný pred prijatím uvedených opatrení a po ňom. Na druhej strane v novších rozhodnutiach, hoci odvolateľ tvrdil, že príjemca sporného opatrenia stratil zákazníkov, Všeobecný súd konštatoval, že odvolateľ neposkytol žiadne informácie, ktoré by umožnili konštatovať, že táto strata bola dôsledkom tohto opatrenia (rozsudok z 12. júna 2014, Sarc/Komisia, T-488/11, neuverejnený, EU:T:2014:497, bod 54; uznesenia z11. apríla 2018, Abes/Komisia, T-813/16, neuverejnené, EU:T:2018:189, bod 59, a zo 17. mája 2019, Deutsche Lufthansa/Komisia, T-764/15, neuverejnené, EU:T:2019:349, bod 134). Vzhľadom na tieto novšie rozhodnutia treba preto konštatovať, že samotná existencia straty zákazníkov v prospech spoločnosti PostNord nemôže stačiť na preukázanie, že medzi touto spoločnosťou a kapitálovými injekciami uvedenými v dohode z októbra 2017 môže existovať vzájomný vzťah.

48 Okrem toho treba uviesť, že údajnú stratu zákazníkov možno pripísať iným faktorom, ku ktorým došlo v roku 2018. Z interného dokumentu žalobkyne s názvom „Management Report/Annual Report 2019“, ktorý predložili Post Danmark a PostNord Group, totiž vyplýva, že stratu zákazníkov, ktorú žalobkyňa utrpela v roku 2018, možno vysvetliť dvoma faktormi, a to zavedením kapacitnej prirážky zo strany žalobkyne a neuspokojivou kvalitou dodávania balíkov. Je pravda, že žalobkyňa na jednej strane spochybňuje relevantnosť tohto interného dokumentu, a na druhej strane uvádza, že kvalita dodávania balíkov sa v roku 2019 zlepšila. Žalobkyňa však nespochybňuje ani to, že v roku 2018 zaviedla kapacitnú prirážku, ani neuspokojivú kvalitu svojich služieb dodávania balíkov, ktoré sú uvedené v jej vlastnom internom dokumente.

49 Keďže teda iné skutočnosti než kapitálové injekcie uvedené v dohode z októbra 2017 môžu vysvetliť údajnú stratu zákazníkov, prináležalo žalobkyni, ktorá nesie dôkazné bremeno pripomenuté v bode 27 vyššie, aby predložila dôkazy umožňujúce najmä preukázať, že napriek týmto iným faktorom, ako sú uvedené v bode 48 vyššie, podstatný zásah do jej konkurenčného postavenia mohol vyplývať z uvedených kapitálových injekcií. Treba však konštatovať, že žalobkyňa takéto dôkazy nepredložila.

50 A napokon Post Danmark a PostNord Group na pojednávaní uviedli, že pokles obratu žalobkyne v rokoch 2018 až 2019 bol nižší ako 3 %, čo neodráža údajnú stratu podielu na trhu vo výške 30 %, ktorá vyplýva z predmetných opatrení. Žalobkyňa nespochybnila, že jej obrat v rokoch 2018 až 2019 klesol len o menej ako 3 %. Tento údaj navyše vyplýva z dokumentu, ktorý sama predložila v priebehu konania s názvom „Annual Report 2019“. Skutočnosť, že žalobkyňa dosiahla počas dotknutého obdobia relatívne konštantný obrat napriek poskytnutiu predmetných opatrení, však preukazuje, že tieto opatrenia nemohli podstatným spôsobom zasiahnuť do jej postavenia na relevantnom trhu.

51 Za týchto podmienok, a to aj za predpokladu, že by Post Danmark mala v októbri 2017 prospech z kapitálových injekcií uvedených v dohode z októbra 2017 a že konkurovala žalobcovi na trhu poštových služieb v Dánsku a Škandinávii, žalobkyňa nepreukázala, že jej konkurenčné postavenie mohlo byť podstatne ovplyvnené kapitálovými injekciami uvedenými v dohode z októbra 2017. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, ako to vyžaduje judikatúra, že je osobne dotknutá napadnutým rozhodnutím.

52 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy a bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o priamej dotknutosti členov žalobkyne, treba žalobu zamietnuť ako neprípustnú z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie žalobkyne.

O trovách

53 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, treba rozhodnúť, že bude znášať svoje vlastné trovy konania a nahradí trovy konania Komisie, ako aj spoločností Post Danmark a PostNord Group v súlade s ich návrhmi.

54 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Dánske kráľovstvo a Švédske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

55 Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd nariadiť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto článku. V prejednávanej veci treba rozhodnúť, že UPS Europe a Dansk Avis Omdeling, vedľajšie účastníčky konania na podporu návrhov žalobkyne, znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**

2. **Danske Fragtmænd A/S znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii, spoločnosti Post Danmark A/S a spoločnosti PostNord Group AB.**

3. **Dánske kráľovstvo, Švédske kráľovstvo, UPS Europe NV/SA a Dansk Avis Omdeling A/S znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Papasavvas da Silva Passos Półtorak

Reine Pynnä

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 29. januára 2025.

Podpisy